

Evergren

Vlado Janevski

Am

Kaj Zoki Maliot vo Dzhuboks

G F

sekojdneven paradoks

Am

lugje so suvi grla

F E

a vlazhni pogledi.

Am

Jas megju niv kako duh

G F

za site prikazni i slep i gluv

Am

ne mozhe nishto

F E

da me povredi.

Dm

Jas samo chekam od negde da se pojavish

Am

deka sum ovde mozhe nekoj ke ti dojavi

E

ista masa, isto mesto, vtorata od desno

Am

Ama datumot E drug

Dm

Nekoi stari pesni pak me trujat kako plin

Am

o, kolku sakav jas i ti da sme si evergrin

E

ljubov bez pochetok i kraj

Am

ko zlaten krug.

Vo glava nosam album, a na sekoj list

tvoja slika i tvoj rakopis

mi vodi chekor vo poznat dekor

shtom go otvoram.

Chesto na ulica ke naslushnam:

Vidi go, sheta kako gjavol sam!

ma, nek ... lugje se,

nek si prozborat.

Jas samo chekam od negde da se pojavish

deka sum ovde mozhe nekoj ke ti dojavi

ist e kamenot i sprejot kaj Mladinski na kejot

Ama datumot E drug.

Nekoi stari lipi pak me trujat kako plin

o, kolku sakav jas i ti da sme evergrin

ljubov bez pochetok i kraj

ko zlaten krug.

E, da na vremeto imavme ti i jas

nasha tajna geografija

Od Boga i od lugje

da ne sokrie.

Srce ushte se obiduva

da smisli druga ama ne biva

Lichni - a ni malku

slichni na tebe.

I samo chekam od negde da se pojavish

deka sum ovde mozhe nekoj ke ti dojavi

Ist e parkot i fontana i klupata od strana

Ama datumot E drug.

Niz smea reche: Shto i da e - samo da e sin

I neka raste, a jas i ti kje sme si evergrin,

ljubov bez pochetok i kraj

ko zlaten krug.